

AZ „ÖRÖKKÉ” ÉS A SZERELEM SZÉPSÉGE

1.

A SZERETET DINAMIKUS FOLYAMAT

SZENTATYA

„A házasság értékes jel, Isten irántunk tanúsított szeretetének ikonja. Ez nem jelenti azt, hogy a házastársak közötti szeretetnek hibátlannak kell lennie... Senki sem tökéletes. A házastársak közötti szeretet dinamikus folyamat, mely egy életen át tart és fejlődik. Ezért kell a házassághoz hűség; a házasság örökre szól.”

„El kell fogadni, hogy a házasság olyan kihívás, amely mindhalálíg tartó küzdelmet, újjászületést, gyökeres megújulást és újrakezdéseket igényel. [...] Ahhoz, hogy egy ilyen szeretet képes legyen kiállni minden próbát, és mindenek ellenére hűséges maradjon, szüksége van a megerősítő és felemelő kegyelem ajándékára.” (Amoris laetitia, 124.)

Ezért a keresztény házasságban „a Szentlélek, akit az Úr kiáraszt, új szívet ajándékozik, és alkalmassá teszi a férfit és a nőt, hogy úgy szeressék egymást, ahogyan Krisztus szeretett minket.” (Amoris laetitia, 120.)

Donato

„Isten hűséges az ő szeretettervéhez, bízik a keresztény házaspárokban! Szeretetének ajándéka lehetővé teszi, hogy megvalósuljon az »örökké« kettejük között, két törekény, korlátozott és sebzett, de »az ő képére és hasonlatosságára« teremtett, és ezért az örökkévalóságra, Isten „örökké”-valóságára rendelt teremtmény között.”

„Örökké tartó szerelmet csak akkor lehet ígérni, ha az ember felfedez egy a saját elgondolásainál nagyobb tervet, amely fenntart bennünket, és lehetővé teszi a teljes jövő elajándékozását a szeretett személynek.” (Amoris laetitia, 124.)

„A szeretet, melyet ígérnek egymásnak, felülmúl minden érzelmet, érzést és lelkiállapotot. [...] Nap mint nap elevenen tartják azt a döntésüket, hogy szeretik egymást, összetartoznak, egész életüket megosztják, és hogy továbbra is szeretni fogják egymást és megbocsátanak egymásnak. Mindegyikük a növekedés és változás személyes útját járják. Ezen az úton a szeretet megünnepel minden egyes lépést és új szakaszt.” (Amoris laetitia, 163.)

Gondoljuk át!

Tényleg felfogtam, hogy a házastársak közötti szeretet sokkal több egy érzésnél? Hogy a szeretet megköveteli az elkötelezettségemet, az akaratomat?

Családunkban

Osszuk meg egymással, mit érzünk, amikor sikerül leküzdenünk egy-egy nehézséget a családon belüli kapcsolatokban!

Közösségünkben, csoportunkban

Fogalmazzunk meg imákat, melyeket felolvasunk majd a vasárnapi misén, hogy megköszönjük az Úrnak minden szentségi házasságot, mely az egész közösség számára ajándék!

IMÁDKOZZUNK!

Köszönjük, Urunk, a család ajándékát,
köszönjük, még ha kihívássá válik is,
ha küzdenünk kell is érte,
ha állandó újrakezdést igényel is,
mert te mellettünk vagy!

Köszönjük, hogy úgy szeretsz bennünket, amilyenek vagyunk,
minden tökéletlenségünkkel együtt!

Köszönjük, hogy irgalmas tekinteted arra sarkall,
hogy napról napra fejlődjünk!

Kérünk, vezesd lépteinket,
hogy mindig követni tudjunk téged oda,
ahová vezetni akarsz bennünket,
hogy elérjük a szeretet teljességét!
Erősíts meg, hogy ne engedjünk a sikertelenség gondolatának,
és add, hogy tudjunk örülni
minden apró győzelemnek a szeretet útján!

Ámen.

A HÁZASSÁG OLTALMAZZA A SZERETETET

SZENTATYA

„A házasságkötés két egymást szerető ember egymás melletti elkötelezettségének komolyságát mutatja. Nem megházasodni azt jelenti, hogy nem vállaljuk fel nyilvánosan elköteleződésünket, fenntartásaink vannak, talán nem vagyunk meggyőződve, nem vagyunk biztosak, ki tudja...”

„Szeretném elmondani a fiataloknak, hogy [...] a házasság mint társadalmi intézmény oltalom és eszköz a kölcsönös elköteleződéshez, a szeretet érlelődéséhez.” (Amoris laetitia, 131.)

„A mások színe előtt megkötött házasságban konkretizálódó szeretet – mindazon kötelezettségekkel együtt, amelyek ebből az intézményesített formából fakadnak – egy »igen« megnyilvánulása és védelmezése, amelyet fenntartások és megszorítások nélkül mondanak ki. Ez az »igen« azt mondja a másoknak, hogy mindig bízhat abban, hogy nem fogja elhagyni akkor sem, ha elveszíti vonzerejét.” (Amoris laetitia, 132.)

Francesca

„Az, hogy »örökre« igent tudunk mondani egymásra, az elsősorban ajándék, és ezt párként különösen akkor vesszük észre, amikor nehezen tudjuk építeni szeretetkapcsolatunkat, intimitásunkat, párbeszédünket, de éppen ekkor van alkalmunk meglátni a kegyelem beavatkozását. Akkor történik ez velünk például, amikor egyikünk szíve megenyhül és bocsánatot kér a másiktól; vagy amikor egy mosoly elég ahhoz, hogy feloldja a kapcsolatban kialakult hidegséget. Néha az is előfordul, hogy egyik gyermekünknek a közbelépésével, viccelődésével, simogatásával sikerül feloldania a köztünk kialakult feszültséget, és itt látjuk a kegyelmet munkálkodni, mert az utunk újraindul.”

„Sosem szabad békekötés nélkül befejezni a napot a családban. »És hogyan kössek békét? Boruljak térdre? Nem! Csak egy apró gesztus, egy kis kedvesség, és visszatér a családi harmónia. Elég egy szavak nélküli kedveskedés. De sose fejeződjék be a nap békekötés nélkül a családban!” (Amoris laetitia, 104.)

„A családban »használni kell három szót. Hadd ismételjem meg. Három szó: Szabad? Köszönöm. Bocsánat!« Ha egy családban nem erőszakosak, hanem megkérdezik: »Szabad?«; ha egy családban nem önzők és megtanulják azt mondani: »Köszönöm«; és ha egy családban valaki észreveszi, hogy rosszat tett, és tudja kérni: »Bocsánat!«, abban a családban békesség és öröm van.” (Amoris laetitia, 133.)

Gondoljuk át!

Képes vagyok-e legyőzni saját hallgatásomat, és ha szükséges, nem megtörni mások hallgatását?

Családunkban

Írjuk fel három papírra a „szabad”, „köszönöm” és a „bocsánat” szavakat (a gyerekek is segíthetnek rajzaikkal)! Döntsük el együtt, hova tesszük ki ezt a három szót a házban!

Közösségünkben, csoportunkban

Szervezzünk egy kis ünnepséget házassági ígéreteink megújítására!

IMÁDKOZZUNK!

Urunk Jézus, taníts meg arra,
hogy ne legyünk tolakodóak,
és tudjunk „engedélyt” kérni!

Távolítsd el az önzést szívünkből,
hogy tudjunk köszönetet mondani!

Adj nekünk alázatot,
hogy felismerjük hibáinkat,
és tudjunk bocsánatot kérni!

Ámen.

3.

A SZERETET SZEMBENÉZ A KIHÍVÁSOKKAL

SZENTATYA

„Nem szabad félnünk a kudarcától: a félelem a legnagyobb akadálya annak, hogy elfogadjuk Krisztust és az ő életünkre vonatkozó tervét! A félelem, vigyázatok vele!”

„Tökéletes családok [...] nem léteznek. [...] Egészségesebb, ha realizmussal elfogadjuk a korlátokat, a kihívásokat és a tökéletlenségeket, s meghalljuk a meghívást arra, hogy közösen növekedjünk, hogy törekedjünk az egyre érettebb szeretetre és ápoljuk házasságunk szilárdságát, akármilyen is történjen.” (Amoris laetitia, 135.)

Donato és Francesca

Donato: „A figyelmes párbeszéd, mely meghallgatásból, megosztásból, közösségvállalásból és csendekből is áll, lehetővé teszi a Lélek számára, hogy alakítsa kapcsolatainkat, ösztöneinket, érzelmeinket, vágyainkat, érzéseinket... És mindez lehetővé teszi a szeretet növekedését!”

Francesca: „Az egymás iránti és párkapcsolati szeretetünk iránti mindennapi kisebb-nagyobb hűtlenségeink nagyon világosan megmutatják, milyenek vagyunk, és mennyire illuzórikus azt gondolni, hogy mi ketten képesek vagyunk valami végtelen, »örökké« tartó dolgot építeni. Házaspárként tehát egyetlen esélyünk az, ha hagyjuk, hogy Isten kegyelme alakítson bennünket!”

„A szeretet megélésének, kifejezésének és érlelésének kiváltságos és mellőzhetetlen módja a házasság és családi életben a párbeszéd. Ez azonban hosszas és elkötelezett tanulási folyamatot igényel.” (Amoris laetitia, 136.)

„A házastársak közötti viták nagy része nem súlyos dolgokról szól. Néha apró, jelentéktelen dolgokról van szó, és ami felindulttá tesz, az az előadás módja vagy a párbeszédben tanúsított magatartás.” (Amoris laetitia, 139.)

Gondoljunk át!

Gondolkodjunk el, milyen a képességünk a párbeszédre és a meghallgatásra? Melyek a nehézségeink? Melyek az erősségeink?

Családunkban

Szánjunk időt arra, hogy elbeszélgetünk a családban egy a szívünkhöz közel álló témáról! Mindenki igyekszik figyelmesen, belső csendet teremtve, szív- és elmebeli zúgolódás nélkül meghallgatni a másikat. (Vö. Amoris laetitia, 137.)

Közösségünkben, csoportunkban

Szervezzünk találkozót a fiatalokkal és a jegyespárokkal, és hívjunk meg házaspárokat, hogy tegyenek tanúságot arról, hogyan segített nekik a hit abban, hogy szembenézzenek egy-egy félelemmel vagy nehézséggel, és legyőzzék azt!

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, távolítsd el a félelmet szívünkől!

Add, hogy bízni tudjunk szeretettedben,
melyet elgondoltál rólunk,
családunkról, közösségünkről!

Add, hogy minden család megérezhesse annak örömét,
hogy Krisztus jelen van otthonában!

Add, hogy hűségesen időt szánjunk
a beszélgetésre és egymás meghallgatására!

Add, hogy türelmesen elfogadjuk nap mint nap
szeretetünk kisebb-nagyobb hűtlenségeit!

Add, hogy tanúságot tudjunk tenni a fiatalok előtt arról,
hogyan segíthet a hit legyőzni félelmeinket,
hogyan adhat erőt ahhoz,
hogy minden nehézséget leküzdjünk,
és jobbaként kerüljünk ki belőle!

Ámen.

ŐRIZNI KELL A SZERETETET

SZENTATYA

„Az Egyháznak nagy szüksége van a házastársak bátor hűségére a szentség kegyelméhez. Minden házaspárnak tanúságot kell tennie a keresztény házasság szépségéről, a mindennapok nehézségei és kihívásai között is.”

„Kevés emberi öröm olyan mély és ünnepi, mint amikor két egymást szerető személy együtt ért el valamit, ami nagy közös erőfeszítésükbe került.” (Amoris laetitia, 130.)

A házasságon belüli szeretet elsősorban nem azzal őrizhető meg, hogy beszélünk a felbonthatatlanságról mint kötelességről, hanem azzal, hogy a kegyelem ösztönzésére bekövetkező folyamatos növekedés által erősítjük azt. A szeretet csak akkor növekedhet, ha az isteni kegyelemre több szeretetgestussal, gyakoribb, intenzívebb, nagylelkűbb, gyengédebb, örömtelibb szeretetcselekedettel válaszolunk. (Vö. Amoris laetitia, 134.)

Leopaldi család

„Számunkra a család az »élet teljessége«!”

„A szeretet [...] lehetővé teszi számunkra, hogy megtapasztaljuk az adás boldogságát, a túlaradó, mérték nélküli, ellenszolgáltatást nem váró önátadás nemességét és nagyságát, amikor csak az adás és szolgálat kedvéért cselekszünk.” (Amoris laetitia, 94.)

„Az igaz szeretet értékeli mások sikereit, nem érzi őket fenyegetésnek, és megszabadul a sárga irigységtől. Elfogadja a tényt, hogy mindenkinek különböző adományai vannak, és különbözőek az életutak. Ezért úgy fedezi fel saját boldogulásának útját, hogy hagyja a többiekét is megtalálni a magukét.” (Amoris laetitia, 95.)

Gondoljuk át!

Idézzünk fel néhány esetet, amikor megtapasztaltuk annak boldogságát, hogy mérték nélkül, csak szeretetből adtuk magunkat, és le tudtunk mondani önérvényesítésre irányuló akaratunkról!

Családunkban

Osszunk meg a családban egy-egy olyan helyzetet, amikor úgy éreztük, hogy önzetlen szeretetet kaptunk másoktól!

Közösségünkben, csoportunkban

„Számunkra a család...” Mindenkit arra kérünk, hogy válaszát írja fel (vagy rajzolja rá) egy nagy (karton)lapra, amelyet aztán kihelyezünk egy közös helyiségbe.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, Jézus, add, hogy megtapasztaljuk,
hogyan a szeretetet, még ha nehéz is, mindig az élet teljességét adja.

Ahogy ez a te Szent Családodban, Názáretben történt,
add meg a mi családunknak és a világ minden családjának is,
hogyan „megtapasztaljuk az adás boldogságát,
hogyan túlaradóan, mérték nélkül, ellenszolgáltatást nem várva,
csak az adás és szolgálat kedvéért tudjuk önmagunkat adni” (AL 94)!”

Add, hogy örömünk ragályos legyen,
és tanúságot tudjunk tenni mások előtt arról,
hogyan a szeretetet egy-egy gesztusa mindig lehetséges!

Ámen.

Családi szeretet: hivatás és az életszentség útja

Mennyei, Szent Atyánk, itt állunk előtted,
hogyan dicsérjünk téged és hálát adjunk neked a család nagy ajándékáért.

Imádkozunk hozzád a házasság szentségében megszentelt családokért,
hogyan mindennap újra felfedezzék a kapott kegyelmet,
és mint kicsiny családegyházak
tanúságot tudjanak tenni jelenlétéről
és Krisztusnak az Egyház iránti szeretetéről.

Imádkozunk hozzád azokért a családokért,
amelyek nehézségeken, szenvedésen, betegségen
vagy csak általad ismert megpróbáltatásokon mennek keresztül:
támogasd őket,
és add, hogy felismerjék a megszentelődésnek azt az útját, amelyre hívod őket,
hogyan megtapasztalhassák végtelen irgalmadat,
és új utakat találjanak a szeretetben való növekedésre.

Imádkozunk hozzád a gyermekekért és a fiatalokért,
hogyan találkozhassanak veled,
és örömmel válasszák azt a hivatást, amelyet kigondoltál számukra;
imádkozunk hozzád a szülőkért és a nagyszülőkért, hogy tudatában legyenek annak,
hogyan ők a te atyai és anyai szeretetednek a jelei a gyermekeiről való gondoskodásban,
akiket testben és lélekben rájuk bízol;
és imádkozunk hozzád a testvériség megtapasztalásáért,
melyet a család a világnak ajándékozhat.

Add, Urunk, hogy minden család meg tudja élni
életszentségre szóló hivatását az Egyházban,
főszerepet vállalva az evangelizációban,
az élet és a béke szolgálatában,
közösségben a papokkal és minden életállapottal.

Áldd meg a családok világtalálkozóját!
Ámen.

(A Családok X. Világtalálkozójának [Róma, 2022. június 22–26.] imája)

(Fordította: Tózsér Endre SP)